

ת"פ 59731/05/23 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת נתניה ע"י נגד כפיר זאק

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 59731-05-23 מדינת ישראל נ' זאק

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה יחידת תביעות שלוחת נתניה ע"י

ב"כ עוה"ד יורי קורנברג

נגד

הנאשם כפיר זאק

ע"י ב"כ עוה"ד ארז מושקוביץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של ניסיון תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובהחזקת אגרופן או סכין שלא כדיון, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש הראוי שיושת על הנאשם. המאשימה הצהירה כי תעתור לשלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות אם ימצא הנאשם מתאים, והגנה טענה בעניין זה כראות עיניה וכמיטב שיקול דעתה המקצועי.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. ביום 23.10.2021 בשעה 21:30 הגיע הנאשם לתחנת דלק בעיר נתניה, פנה לעובדי המקום דרך חלון צדדי, וביקש לקבל שירות. משסורב, נכנס לתחנת הדלק, החל לקלל ולגדף, ניגש לדוכן ממתקים, לקח שקית בוטנים אמריקאים והשליך אותה לעבר עובד תחנת הדלק. האחרון קם ממקומו, כדי להרתיע את הנאשם ולהוציאו מהחנות. הנאשם עזב בנסיעה מהמקום. ברכבו של הנאשם, בכיס המושב שלצד הנהג, נמצאה סכין מתקבעת באורך 6 ס"מ.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה בטיעוניה סקרה את נסיבות האירוע, שעה שהתנהל באלימות כלפי עובד בתחנת נוחות, ולאחר מכן החזיק ברכב בסכין, ובתוך כך פגע בערכים המוגנים ובהם הגנה על אוטונומיית הפרט, שלום המתלונן ושלום הציבור. לכן, ובהתאם לפסקי דין המלמדים לטעמה על מדיניות הענישה הנהוגה עתרה לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי עבודות שירות ועד לשנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם זקפה המאשימה לטובת הנאשם את גילו, הודאתו, חסכון בזמן שיפוטי, נסיבותיו האישיות, ולחובתו זקפה את קיומה של הרשעה קודמת (טעמ"1). מטעמים אלו, העונש שראוי להשית על הנאשם, כך לדברי המאשימה הוא שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס ופיצוי.

5. מנגד טען ב"כ הנאשם כי הענישה לה עותרת המאשימה מחמירה יתר על המידה ואינה הולמת את נסיבות העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה. בסקירת הנסיבות, הפנה לכך שהנאשם זרק שקית בוטנים לעבר המתלונן שלא פגעה בו ובאותה העת לא נשא את הסכין על גופו וממילא לא השתמש בה. בהקשר זה הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי אלמלא התלונה הכוזבת שהגיש עובד תחנת הדלק על מעשיו של הנאשם, האירוע היה מסתיים עם עזיבתו את תחנת הדלק, והלה כלל לא היה נעצר והסכין לא הייתה נתפסת ברכבו. בהתבסס על פסקי דין הממחישים לטעמו את מדיניות הענישה המקובלת, אליבא ב"כ הנאשם יש לקבוע את מתחם הענישה במאסר מותנה ועד ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות למספר חודשים. כן עמד ב"כ הנאשם בטיעונו על הנסיבות הרבות המצדיקות לטעמו השתת עונש מתון הנמצא בתחתית המתחם לו עתר. בין אלו, מנה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו סובל ממאה אחוז נכות, גרוש, אב לשלושה ילדים ומשלם מזונות, לא עובד בשל מצבו הרפואי כאמור, מלווה את אביו בשיקום מידי יום עקב אירוע מוחי שעבר. כן הפנה ב"כ הנאשם להודית הנאשם, חיסכון בזמן שיפוטי, הזמן הרב שחלף מאז האירוע - משך שלוש שנים מבלי שנפתחו תיקים נוספים. מטעמים אלו, העונש הראוי שיושת על הנאשם הוא מאסר על תנאי וקנס שיתחשב במצב הכלכלי הירוד.

6. הנאשם ניצל את זכותו ובדברו האחרון אמר: "אני מצטער על מה שעשיתי. אני לא עובד. אני עוזר להורים. אימא נכה ואבא שבר את האגן אחרי אירוע מוחי ואני מכלכל אותו ובכל דבר וגם לא שומע".

דיון והכרעה

7. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

8. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלום הציבור ושלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון.

9. כאמור לצד עבירת ניסיון תקיפה סתם, הורשע הנאשם גם בעבירה של החזקת הסכין. אולם, כתב האישום אינו מגלה זיקה, לבטח לא מובהקת, בין העבירות כך שנכון יהיה טעמי להפריד בתיאור הנסיבות.

10. החלק הראשון, עניינו בהתנהגות של הנאשם בתחנת דלק. האחרון איבד את סבלנותו כאשר לא קיבל שירות מעובדי המקום והגיב בצורה לא מכובדת. הוא נכנס לתוך תחנת הדלק, החליף מילים עם עובדי המקום, ובכלל זה גידופים, והשליך לעבר אחד מהם שקית בוטנים. חלק זה הסתיים כאשר עובד תחנת הדלק קם ממקומו והתקרב אליו, אז התעשת הנאשם. לא רק שהוא יצא מהחנות, אלא שעזב את תחנת הדלק בנסיעה. מבלי להקל ראש בתחושת הביטחון שנפגעה ועל אף הכיעור שבמעשה, הרי מבחינת טיבו הוא נמצא בדרגת חומרה נמוכה מאוד, כך גם פוטנציאל הנזק. לא יהיה זה מופרז לומר כי באם מעשה זה היה עומד בפני עצמו, אזי ספק רב אם היה מוגש נגד הנאשם כתב אישום. לנוכח כל זאת, הרי שמתחם ענישה בגין מעשה שכזה, אינו יכול להעלות על מאסר מותנה בגבול התחתון.

11. בהמשך, בחלק השני של האירוע, החזיק הנאשם ברכב בסכין מתקבעת, בכיס מושב הנוסע. על אף שמדובר בסכין מתקבעת בעלת להב של 6 ס"מ, שעשויה לשמש גם למטרות תמימות ויוימויות, החזקתה במקום זמין

ונוח לשימוש בכל עת, מגביר את החשש לשימוש בסכין בזמן קונפליקטים ומחלוקות. אין להכביר מילים על תת תרבות הסכין, הפוטנציאל הטעון בהחזקת סכינים לפגיעה בחיי אדם והצורך למגר תופעה זו בענישה ממשית מוחשית, ראו מיני רבים, ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל (4.4.2019) וכן ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2004). עם זאת, העובדה שהנאשם לא נשא על גופו את הסכין בחלק הראשון של האירוע וממילא לא בו שימוש בסכין, בעלת משקל רב.

12. על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של החזקת סכין, המהווה כלי עזר בקביעת מתחם הענישה, אפשר ללמוד מפסקי הדין הבאים, כאשר הדגש מושם על סוג הסכין וייעודה, מקום החזקת הסכין, נסיבות החזקת הסכין, זמינותה, האם החזקת הסכין נועדה להגנה עצמית וכיוצב'. ברוב המקרים ובהעדר אינדיקציה לפיה החזקת הסכין נועדה לקדם פני אלימות, מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ראו והשוו: רע"פ 1297/22 ממנ נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 3059/22 מוחמד עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022) - הוצג על ידי ההגנה; רע"פ 8181/20 אלקיאן נ' מדינת ישראל (26.11.2020); בש"פ 5833/20 יקיר נ' מדינת ישראל (17.9.2020); רע"פ 5833/20 דרדיק נ' מדינת ישראל (17.9.2020); עפ"ג 27461-06-23 אלעאבד נ' מדינת ישראל (26.6.2023) - הוצג על ידי ההגנה; עפ"ג 48024-06-23 חאג' נ' מדינת ישראל (4.12.2023) - הוצג על ידי ההגנה; עפ"ג (תל-אביב) DIMAYUGA 14786-09-19 נ' מדינת ישראל (25.11.2019); עפ"ג (תל-אביב) 1597-07-20 אסרף נ' מדינת ישראל (10.11.2020); ת"פ 29759-11-17 מדינת ישראל נ' עבדו (2.2.2020); ת"פ (תל-אביב) 46948-12-17 מדינת ישראל נ' סיוזב (20.5.2020); ת"פ (תל-אביב) 9299-08-16 מדינת ישראל נ' קריחלי (2.8.2020); ת"פ (רמלה) 27890-10-18 מדינת ישראל נ' רייגאן (30.10.2019); ת"פ (תל-אביב) 2828-03-17 מדינת ישראל נ' מלסה (27.10.2019); ת"פ 44656-01-18 מדינת ישראל נ' קאסטלאנו (30.12.2019).

13. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי עיינתי ביתר פסקי הדין שהציגו הצדדים, רובם של הערכאות הדיוניות ולא מצאתי כי יש בהם להעלות או להוריד מהאמור מעלה. כמו כן לא מצאתי לנכון להוסיף דוגמאות פסקי דין הממחישים את מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של ניסיון תקיפה, שכן אין מחלוקת כי נהוג לקבוע את הגבול התחתון של המתחם במאסר מותנה, גם הצדדים בטיעוניהם לא טענו אחרת.

14. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

15. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) כדלקמן:

16. הנאשם בן כ- 42, מתגורר עם הוריו בנתניה, גרוש פעמיים ואב לשלושה ילדים, בגילאי 12,13 ו-16. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, ללא שירות צבאי. הנאשם חסר מקצוע מוגדר, בעבר שימש בתפקיד נהג בחברת ליסינג וכמחסנאי משך כשנה. הנאשם אינו משולב במסגרת תעסוקתית בשל בעיות רפואיות, והוא מוכר כבעל נכות

בשיעור 100 אחוז (טענ/1). לדברי הנאשם, אמו אינה בקו הבריאות ולאחרונה קיבל אביו שבץ מוחי ובימים אלו נמצא בשיקום יום בבית החולים והנאשם עושה כל שביכולתו לסייע להוריו ולתמוך בהם בשעתם הקשה.

17. הנאשם הודה בכתב האיטום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו. היה בהודאה זו ליתר שמיעת ראיות ולחסוך בזמן שיפוטי יקר. ראוי לציין כי הנאשם ניהל את ההליך באופן ענייני ומהיר, לא ניסה להאריך את המשפט שלא לצורך, כפי שקורה למרבה הצער לעיתים קרובות, וביקש לקבל עליו את הדין על אף שלא גובשה הסכמה לעניין העונש. בנסיבות מעין אלו, סבורני כי ראוי להעניק לשיקול זה את מלוא המשקל בגזירת הדין, שכן מדובר בקבלת אחריות מלאה ובלתי מסויגת.

18. לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2019 בגין עבירת איומים שביצע בשנת 2018 בגינה נידון לעונש של מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה (טענ/1). לא מדובר בעבר מכביד ולא מדובר במי שפוקד את בית המשפט חדשות לבקרים. לכן, ההשפעה של הרשעה זו על מיקומו של העונש בגדרי המתחם היא מתונה. זאת במיוחד שמביאים בחשבון כי הנאשם נותן את הדין בגין עבירה שבוצעה בסוף שנת 2021, כתב האיטום לא הוגש מיד, אלא לאחר תקופה של למעלה משנה וחצי, ומאז ביצוע העבירה, לא שב הנאשם להסתבך בפלילים.

19. לאור כל האמור, ומשניכר כי הנאשם הפנים את הפסול במעשיו, וההליך המשפטי כשלעצמו מהווה גורם מרתיע ומציב גבול, הענישה אף היא תהיה בהתאם.

תוצאה

20. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, וכן עבירה של החזקת סכין;

ג. קנס בסך 1,800 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 30.8.2024 מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

• כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;

• במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (או צורך בשוברים).

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, במעמד הצדדים.